eksemplar) näinud ja lubas selle isegi lahkesti üles otsida [57]. Otsitavat paberit siiski ei leitud, võimalik, et Suur Gild pidas paremaks seda mitte päevavalgele tuua [58].

Natuke kaugemale jõuti asjaga järgneval aastal, sest ühenduses äreva poliitilise olukorraga oli karta venelaste sissetungi Liivimaale. Sõja kartusel toimetati Tartus mitmesuguseid ettevalmistusi piiramise juhuks. Kindralkuberner oli muuseas käskinud lammutada kõik Emajõe paremal kaldal asuvad eeslinna majad [59]. See korraldus, mis riivas valusalt suure osa kodanikkonna huve, jäi aga nähtavasti enamikus teostamata. Tulehädaohu vältimiseks piiramise puhuks tegi raad otsuse, et kõik laudkatused, „kuffen", puuhurtsikud ja tulipesad linnas tuleb lammutada [60]. Nagu eelmisedki samasisulised käsud, jäi seegi ainult paberile [61], sest raad ei nõustunud komandandi ettepanekuga lasta kiskudest katused sunniviisiliselt lammutada, tuues ette katusekivide puudust kiskude asendamiseks. Pealegi ei ulatunud rae võim kroonu jurisdiktsiooni all seisvate isikute majade peale. Rae iroonilist soovitust alustada katuste lammutamisega nende juures Taube muidugi ei täitnud [62]. Valitsuse nõudel astus raad siiski mõningaid samme ka tuletõrjenduse alal. Nii kohustas ta kõiki kodanikke hankima endale kohalikult treialilt puust käsipritsi [63] ja üllitas ka 5. nov. 1675 ühe ajutise põlemäärustiku [64]. Et vana põlemäärustik ei tulnudki enam päevavalgele, jäi ajutine põlemäärustik (Interims Brandordnung) kehtima kümmekonnaks aastaks. 1675. a. ajutine põlemäärustik ei ole enam-vähem viimistletud seadlus nagu põlemäärustiku kava aastast 1635, vaid ainult mõnekümne-realine süsteemitu visand. Määrustiku põhjal seisavad tuletõrjenduse eesotsas 2 põlehärrat raehärrade hulgast (Johannes Bröms ja Christoffer Friedrich Zecher). Mõlemale allub kaks neljast korterist ehk veerandist, millesse linn oli jaotatud. Igas korteris on põlehärral abiks kaks põlemeistrit kodanike hulgast. Iga põlemeister

---

[57] Raeprot. 1674(3)? lk. 106.

[58] Gadebusch ütleb otseselt, et Oldermann Heer tõkestanud oma „Winkelzüge'dega" põlemäärustiku elluviimist. Livländische Jahrbücher III, 2 (Riga 1782) 128.

[59] Raeprot. 1675, lk. 45, 48, 112, 165, 166, 205.

[60] Raeprot. 1675, lk. 141.

[61] Raeprot. 1675, lk. 141.

[62] Raeprot. 1675, lk. 125.

[63] Raeprot. 1675, lk. 55. Puust käsipritsid olid oma vähesele tõhususele vaatamata 19. sajandi alguseni tuleämbri kõrval tähtsaimaks koduseks tulekaitseriistaks.

[64] Raeprot. 1675, lk. 206, 214.